

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 633)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	24. februar 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets notat om svar på Kommissionens begrundede udtalelse vedrørende registreringsafgift på biler, der indføres som flyttegods.

Materialet er ligeledes sendt til Folketingets Skatteudvalg.

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om svar på Kommissionens begrundede udtalelse vedrørende registreringsafgift på biler, der indføres som flyttegods.

1. Indledning

Kommissionen har ved skrivelse af 19. december 2002 sendt en begrundet udtalelse vedrørende det forhold, at Danmarks opkrævning af registreringsafgift af biler, der medtages til Danmark i forbindelse med flytning, er i strid med direktiv 83/183/EØF - Rådets direktiv af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat.

Kommissionen havde den 24. juni 2001 fremsendt en åbningskrivelse, hvori Kommissionen gjorde samme synspunkt gældende.

Kommissionen anfører specifikt, at den danske registreringsafgift, der er baseret på værdien af et køretøj, må anses for at være en traditionel forbrugsafgift og ikke betaling for en tjenesteydelse. Opkrævning af en sådan afgift vil være i strid med et af de vigtigste mål for direktiv 83/183/EØF – at sikre den frie bevægelighed for personer samt at skabe samme vilkår for privatpersoner inden for det europæiske fællesskab som dem, der er gældende på et hjemmemarked.

Endvidere henvises til, at den danske registreringsafgift opkræves af bilforhandleren, der er registreret hos toldvæsenet. En sådan betalingsmåde svarer ikke til en registreringsafgift, men til en forbrugsafgift.

2. Indhold

Artikel 1, i direktiv 83/183/EØF afgrænser hvilke afgifter, medlemslandene skal give afgiftsfritagelse for.

"1. Medlemsstaterne indrømmer på de betingelser og i de tilfælde, der er anført nedenfor, afgiftsfritagelse for de [omsætningsafgifter, punktafgifter]* og andre forbrugsafgifter, der normalt opkræves ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en anden medlemsstat.

2. Dette direktiv omfatter ikke særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af disse ejendele inden for landets grænser, såsom for eksempel afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer, vejafgifter og fjernsynsafgifter."

*udgået ved ændring af direktiv 83/183/EØF med virkning fra den 31. december 1992.

Kommissionen anfører i den begrundede udtalelse, at stk. 1 i direktivet skal opfattes som en generel regel (lex generalis), og at stk. 2 anfører de specielle tilfælde (lex specialis), der falder uden for den generelle regel.

I stk. 1 fastsættes et generelt forbud mod andre forbrugsafgifter, der normalt opkræves ved den endelige indførsel af et gode. I stk. 2, indføres en særlig undtagelse fra det generelle forbud, alene gældende for afgifter, der kan defineres som afgifter, der opkræves ved registrering af køretøjer.

Det er Kommissionens opfattelse, at reglen i stk. 2, skal fortolkes stramt, således at stk. 2 alene omfatter afgifter, hvor det beløb, der opkræves, nogenlunde svarer til udgiften ved den afholdte tjenesteydelse. Endvidere fremhæver Kommissionen, at alle tilfælde, der ikke falder ind under særreglen, nødvendigvis må falde ind under den generelle regel i stk. 1.

Kommissionen påpeger endvidere, at der i Danmark opkræves to typer af afgifter i forbindelse med registrering af motorkøretøjer. 1) Registreringsafgift (baseret på køretøjets værdi med en marginal afgiftssats på 180 pct.) og 2) en afgift bestående af et fast beløb på 1.000 kr., som opkræves i forbindelse med udlevering af nummerplader (nummerpladegebyr). Efter Kommissionens fortolkning af direktivet er det alene sidstnævnte afgift, der er omfattet af undtagelsen i artikel 1, stk. 2.

3. Regeringens svar

Det er regeringens klare opfattelse, at registreringsafgiften er omfattet af undtagelsen i direktivets artikel 1, stk. 2, og således ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde.

I forbindelse med de indledende forhandlinger af ovennævnte direktiv i rådets arbejdsgruppe for fiskale spørgsmål (hhv. den 16. marts og 10/11. maj 1979) blev der på bl.a. Danmarks foranledning med henblik på at præcisere direktivets anvendelsesområde netop indsat, følgende formulering, :

"Dette direktiv vedrører ikke særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af disse ejendele indenfor landets grænser, såsom afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer, vejafgifter, fjernsynsafgifter osv. "

Kommissionen bekræftede endvidere overfor den danske delegation på henholdsvis mødet den 16. marts og den 10/11. maj 1979, at den danske registreringsafgift ikke var omfattet af direktivet.

Dette bekræfter, at formålet med artikel 1, stk. 2, som formuleret i det endeligt vedtagne direktiv, har været at holde særlige skatter og afgifter, som f.eks. den danske registreringsafgift af motorkøretøjer, uden for direktivets anvendelsesområde.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at registreringsafgiften ikke kan betegnes som en afgift, der normalt opkræves ved endelig indførsel, idet afgiften først opkræves i det øjeblik, at køretøjet registreres med henblik på anvendelse inden for landets grænser.

Registreringsafgiften er en særlig afgift, der opkræves ved køretøjets registrering og vedrører retten til at bruge køretøjet inden for landets grænser. Afgiften er dermed i medfør af direktivets artikel 1, stk. 2, ikke omfattet af direktivet, og medlemslandene er ikke forpligtet til at fritage køretøjer, der indføres som flyttegods for registreringsafgift.

Regeringen har besvaret Kommissionens henvendelse i overensstemmelse med ovenstående.